

— det har jeg jo heller ikke beskyldt det ærede Medlem for. Det ærede Medlem siger, han smøler aldrig — naar han selv siger det, maa vi tro det; men jeg vil kun fastholde, at det ikke er mig, der har bragt Ordet Smøleri ind i denne Debat, men derimod det ærede Medlem selv. Det ærede Medlem siger, at han er godt kendt oppe i Ministerierne. Ja, han er godt kendt! Det ærede Medlem beklager sig til Slutning paa ny over mine Udtalelser, han siger, at han har udtalt sig i almindelige Udtryk og paa en hensynsfuld Maade. Ja hvad Hensynsfuldheden angaar, skal jeg lade det staa ved sit Værd, det forekommer mig, at det netop altid er uheldigt, som jeg ogsaa bemærkede lige over for det ærede Medlems Antagonist fra Aarhus, at fremkomme med sine Angreb og sine Sigtelser i almindelige Udtryk. Det forekommer mig lidet hensynsfuldt. Det rigtige synes mig at være, naar man mener, der er noget at klage over, at fremkomme med sin Klage, idet man paaviser det bestemte Tilfælde, som man har at klage over. Naar man fremsætter sin Klage i almindelige Udtryk, bliver Klagen altid vanskelig at imødegaa, fordi ingen jo er i Stand til i Løbet af de faa Dage, som en Forhandling som denne varer, at gaa alle mulige og tænkelige Sager, som der kunde være sigtet til, igennem og undersøge dem. Hvis virkelig Forholdet er det, at det ærede Medlem, som han siger, har adskilligt, hvor han kan belægge sine Ord med Beviser, saa synes jeg, at det vilde have været meget mere hensynsfuldt, hvis det ærede Medlem havde taget et af disse „adskillige Tilfælde“ frem, havde belagt sine Ord med Beviser, og derved havde givet mig Lejlighed til i Ministeriet eller i Ministerierne at undersøge, hvorledes det forholdt sig med disse Beviser, og hvorledes det forholdt sig med de Sager, det ærede Medlem klagede over. Jeg vil slutte med at sige, at efter min Opfattelse har det ærede Medlem ikke den allerfjerneste Grund til at beklage sig over de Udtalelser, jeg er fremkommen med, og hvis det ærede Medlem alligevel i sit stille Sind skulde være fortrydelig derover, kan jeg kun trøste ham med det gamle Ord, at som man raaber i Skoven, faar man Svar.

Formanden: Jeg udbeder mig Tingets Samtykke til for 3die Gang at give Ordet til det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Hvis ingen forlanger Afstemning,

betrakter jeg Samtykket som givet. (Ophold) Det ærede Medlem har Ordet.

K. M. Klausen: Jeg skal først gøre et Par Bemærkninger til den ærede Landbrugsminister. Forrige Gang da den ærede Landbrugsminister havde Ordet, henviste han til dette Husmandsmøde, som nylig har været holdt i Aarhus. Han læste et Citat op fra Mødet, men det forekommer mig, at dette Citat var i højeste Grad misvisende og slet ikke giver Mødets virkelige Karakter. Det var ikke den ærede Ministers Skyld, fordi der den Gang kun forelaa meget knappe Referater derovre fra. Nu da Referaterne ere komne fyldigere frem, se vi, at det, man har ønsket paa dette Husmandsmøde, er noget ganske andet end det, der skinnede igennem det, som den ærede Landbrugsminister læste op for os. Der har for disse Husmænd foreligget et meget fyldigt og vidtgaaende Program, for flere Punkters Vedkommende hentet fra Socialdemokraternes Program, paa enkelte Punkter endnu mere vidtgaaende end vort Program er, men for øvrigt har det vist sig, at dette Husmandsmøde har givet mig Ret i min Opfattelse, der hele Tiden har været den, at den Maade, hvorpaa Bevillingerne fra Statens Side til Husmændene nu administreres, er forfejlet, og bør ske paa en anden Maade, saaledes at Husmændene selv faa Raadighed over de Penge, der herfra bevilges dem. Jeg skal saaledes læse op, hvad netop den samme Mand, som den ærede Landbrugsminister citerede, siger om dette Punkt. Han siger: „En Husmandsforening vil kunne kræve, at Statens Penge til Husmænd uddeles af Husmænd“. Der er andre af Talerne derovre paa Mødet, som have udtalt, at de Folk, der nu have med Husmændenes Sager at gøre, ofte ere Folk, der ingen Forstand have derpaa. Den samme Mand, som den ærede Landbrugsminister citerede, udtaler følgende: „Men vi skulle forlange, at disse Husmandsudvalg ikke, som det tidt er Tilfældet, bestaa af Folk, der ikke have Begreb om Husmandsforhold“. Heraf fremgaar det, at det, som jeg har hævdet hele Tiden i denne Sag, er det samme, som

Rettelse.

Sp. 522, L. 28 f. o.: „daglige Dygtighed“, læs: „faglige Dygtighed.“